

РЕШЕНИЕ

№ 6411

гр. София, 02.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 17.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **2087** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на С. Д. Т. с адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] срещу Решение № 2153-21-35/11.02.2022 г. на директора на Териториално поделение (ТП) на Националния осигурителен институт (НОИ) – С.-град, с което е оставено без уважение оспорването на Разпореждане № 21221472914 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ– С.-град. С последното, на основание § 7е, ал. 1 и 2 от Преходните и заключителни разпоредби (ПЗР) на КСО е преизчислен от 25.12.2021 г. размера на личната пенсия на жалбоподателката за осигурителен стаж и възраст.

В жалбата е изразено несъгласие с преизчисления размер и са изложени твърдения за незаконосъобразност на оспореното решение и на потвърденото с него разпореждане. Излагат се доводи за допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила, противоречие с материалния закон и несъответствие на актовете с духа на закона. Обосновава се защитна теза, че при преизчисляване размера на пенсията по реда на § 7е ПЗР на КСО е следвало да се включи увеличението, извършено през 2018 г. и 2019 г. със съответните проценти – 3,8 % за 2018 г. и 5,7 % за 2019 г. Излагат се подробни съображения във връзка с начина на преизчисляване и индексирание на пенсиите съгласно нормата на § 7е ПЗР на КСО в контекста на действащата регламентация относно следващите се за

съответните години предходни увеличения, които според жалбоподателката следва се включат при преизчислението в техния пълен размер. По тези и допълнително изложени в с.з. доводи се претендира отмяна на решението на административната инстанция и връщане на преписката за ново произнасяне при дадени от съда указания за правилното прилагане на § 7е, във връзка с чл. 70, ал. 1, т. 1 КСО.

Ответникът – директорът на ТП на НОИ – С.-град, в с.з. чрез юрк. Д. П., оспорва основателността на жалбата. Подробни съображения излага в писмени бележки. Претендира разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, надлежно уведомена за възможността да встъпи в производството, не е изпратила представител в съдебно заседание и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С разпореждане № [ЕГН] от 17.07.2017г. на ръководителя “Пенсионното осигуряване” на С. Т. е отпусната лична пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 3 КСО с начална дата 15.05.2017 г. Размерът на отпуснатата пенсия е определен по реда на чл. 70 КСО при зачетен осигурителен стаж от трета категория труд: 31 години, 07 месеца и 02 дни; от индивидуален коефициент /ИК/ - 1.107, изчислен от осигурителния доход на жалбоподателката за периодите: 19.10.1992г. - 18.10.1995г. и 01.01.1997г. - 02.05.2012 г.; доход за изчисляване размера на пенсията 869,75 лв., изчислен като средномесечният осигурителен доход за страната за период от 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията /05.2016 -04.2017 г./ от 785,68 лв. е умножен по ИК – 1,107; проценти осигурителен стаж 35.56 % /за 31 години и 7 месеца осигурителен стаж x 1,126 % /.

С последващи влезли в сила разпореждания на ръководителя по пенсионно осигуряване при ТП на НОИ - С.-град е извършвано осъвременяване, преизчисление и индексирание на отпуснатата на жалбоподателката лична пенсия за осигурителен стаж и възраст съответно: от 01.07.2018 г. на основание § 53, ал. 2 и ал. 3 ПЗР на ЗИДКСО в размер на 321,11 лв. (разпореждане № [ЕГН]; л. 17 от делото); от 01.07.2019 г. на основание § 7б, ал. 2 и § 7в ПЗР на КСО и/или ПМС № 136/06.06.2019 г. в размер на 339,41 лв. (разпореждане № 21192400909; л. 18 от делото); от 01.07.2020 г. на основание чл. 100 КСО и ПМС № 107/28.05.2020 г. в размер на 362,15 лв. (разпореждане № 21202034622; л. 19 от делото); от 01.07.2021 г. на основание чл. 100 КСО и/или ПМС № 200/23.06.2021 г. в размер на 380,26 лв. (разпореждане № [ЕГН]; л. 20 от делото).

С Разпореждане № 21221472914 от 01.01.2022 г. на ръководителя по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ– С.-град, на основание § 7е, ал. 1 и ал. 2 ПЗР на КСО е преизчислена личната пенсия на С. Д. Т. за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 и ал. 2 КСО, считано от 25.12.2021 г. (л. 21 от делото). При преизчислението е приложен процент за всяка година осигурителен стаж – 1,35% върху общия осигурителен стаж на жалбоподателката от III категория, който е 31 години 07 месеца 02 дни, индивидуален коефициент- 1,107, средномесечен осигурителен доход за 05. 2016 г. - 04. 2017 г. - 785, 68 лв. и доход за изчисляване на размера на пенсията 869,75 лв. /785. 68 лв. x 1,107/. Посочено е, че процентът осигурителен стаж за определяне размера на пенсията съгласно чл. 70, ал. 1 КСО за 31 г. 7м. x 1, 35% е 42, 64%, който изчислен спрямо дохода от 869, 75 лв. формира сумата 370, 86 лв. Изчисленият при

използването на тези величини размер на пенсията е осъвременен със съответните коефициенти за 2020 г. - 1,067 и за 2021 г. - 1,050. Окончателният размер на пенсията е определен на 415,50 лева.

Недоволна от така направеното с Разпореждане № 21221472914 преизчисление С. Д. Т. е депозирала жалба до директора на ТП на НОИ–С.-град с твърдение, че неправилно е било изключено увеличението на пенсията й с 2,324 % за 2017 г., с 3,819 % за 2018 г. и с 5,7 % за 2019 г.

Във връзка с оспорването е постановено процесното Решение № 2153-21-35/11.02.2022 г., с което директорът на ТП на НОИ - С.-град, считайки, че пенсията за ОСВ на жалбоподателката е правилно определена в размер на 415,50 лв., е отхвърлил жалбата срещу Разпореждане № 21221472914. Изложени са мотиви, че през посочените от лицето години не е било извършвано осъвременяване на трудовите пенсии по чл. 100 КСО, регламентирано изрично с § 53, ал. 1 и § 7б ал. 1 от ПЗР на КСО. През този период е бил установен друг ред за нарастване на пенсиите чрез преизчисляването им с по-голяма тежест в пенсионната формула за всяка година осигурителен стаж с процент 1,126% през 2017 г.; 1,169% през 2018 г. и 1,2% през 2019 г. През 2018 г. и 2019 г. пенсиите подлежали на преизчисление в размер на по-благоприятния за лицето при увеличение с фиксиран процент 3,8% през 2018 г. и 5,7% през 2019 г. Посочено е, че доколкото приложеният процент на преизчисление, считано от 25.12.2021 г. - 1,35%, надхвърля използваните през предходните години, то след определянето на съответната пенсия с новата по-висока тежест на стажа, не може да се извърши преизчисляване за периода 2017 г. - 2019 г. с по-ниския процент за годините и месеците осигурителен стаж.

За изясняване на фактическата обстановка по делото, по искане на процесуалния представител на жалбоподателката, съдът назначи съдебно-икономическа експертиза. Заключение на експерта се подкрепя от всички приобщени доказателства по делото. Видно от изготвеното заключение, вещото лице е проследило всички извършени преизчисления по отношение на пенсията на жалбоподателката през 2017 г., 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г., като е посочило, че последното увеличение, направено с процесното разпореждане, ако се включат увеличенията направени през 2017-2019 г. би било в размер на 455,95лв. месечно или 40,75 лв. повече от направеното увеличение. Във връзка с поставените въпроси вещото лице дава алтернативен размер на пенсията – 428,17 лв. или увеличение с 12,67 лв., изчислен при включено увеличение в размер на 3,05 %, считано от 01.07.2019 г., представляващ разликата между 5,7 % (фиксиран процент увеличение на пенсията от 01.07.2019 г.) и съотношението в променената тежест на осигурителния стаж (считано от 01.07.2019 г.) 1,2 към 1,169 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж. В с.з. експертът пояснява, че осъвременявания за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. не са извършвани, а нарастването на пенсиите е свързано с преизчисляването им с по-висока осигурителна тежест. В конкретния случай по отношение на жалбоподателката за 2018 г. и 2019 г. е приложен по-благоприятният размер, изчислен за 2018 г. – спрямо по-високата степен осигурителен стаж, а за 2019 г. – при приложение на коефициент 5,7.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване акт, след осъществен административен контрол.

Същата е депозирана в законоустановения срок, предвид което се явява процесуално допустима, като разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "а" КСО разпорежданията за отказ или за неправилно определяне или изменение и за прекратяване на пенсиите, добавките и компенсациите към тях се обжалват пред ръководителя на съответното териториално поделение на НОИ. По силата на чл. 117, ал. 3 КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. С оглед цитираната нормативна уредба и приложената на л. 43 Заповед № 1712/17.08.2015 г. на управителя на НОИ, съдът намира, че оспореното Решение № 2153-21-35/11.02.2022 г. е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ – С.-град.

Идентичен извод следва и по отношение на потвърденото с него Разпореждане № 21221472914 от 01.01.2022 г.. Съгласно чл. 98, ал. 1, т. 1 КСО пенсиите и добавките към тях се отпускат, изменят, осъвременяват, спират, възобновяват, прекратяват и възстановяват с разпореждане, издадено от длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в териториалното поделение на Националния осигурителен институт, или други длъжностни лица, определени от ръководителя на териториалното поделение на Националния осигурителен институт. Процесното разпореждане е издадено именно от ръководителя на „Пенсионното осигуряване при ТП на НОИ – С.-град, като на л. 44 от делото е приложена заповед за неговото персонално индивидуализиране.

Оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане отговарят на изискванията на чл. 117, ал. 5 КСО, във връзка с чл. 59, ал. 2 АПК. Посочени са фактически и правни основания за издаването им. Спазвани са изискванията за форма. Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да са от такова естество и интензитет, че да рефлектират върху валидността и обосноваването на упражнената компетентност.

При преценка на материалната законосъобразност на оспореното решение съдът намира следното:

Между страните по делото няма спор за факти. Спорът е правен и се свежда до това, дали законосъобразно осигурителният орган е определил извършеното преизчисление на пенсията.

В чл. 70, ал. 1 КСО (ДВ бр. 77/2021 г., в сила от 25.12.2021 г.) е предвидено, че размерът на пенсията за осигурителен стаж и възраст се определя, като доходът, от който се изчислява пенсията, се умножи с процент: 1, 35 за всяка година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане (т. 1); 1, 2 за всяка година осигурителен стаж и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж – за осигурителния стаж, представляващ разлика между общия осигурителен стаж, зачетен на лицето, и стажа по т. 1 (т. 2). Формулата за изчисляване на пенсиите за трудова дейност се съдържа в ал. 3 на цитираната разпоредба, съгласно която доходът, от който се изчислява пенсията, се определя, като средномесечният осигурителен доход за страната за 12 календарни месеца преди месеца на отпускане на пенсията се умножи по индивидуалния коефициент на лицето.

Нормата на § 7е ал. 1 от ПЗР на КСО (Нов, ДВ, бр. 77 от 2021 г., в сила от 25.12.2021 г.) предвижда отпуснатите с начална дата до 24 декември 2021 г., включително, пенсии да се преизчисляват от 25 декември 2021 г. с процент 1,35 на сто за всяка

година осигурителен стаж без превръщане и съответната пропорционална част от този процент за месеците осигурителен стаж без превръщане. Пенсиите за трудова злополука и професионална болест, отпуснати с начална дата до 24 декември 2021 г. включително, се преизчисляват от 25 декември 2021 г. със съответния коефициент по чл. 79, ал. 1. Съгласно ал. 2 на същия параграф преизчисляването по ал. 1 се извършва, без да се променя доходът, от който е изчислена пенсията, след което тя се осъвременява, преизчислява и индексира съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането ѝ до 24 декември 2021 г. включително. Според ал. 3 преизчисляването на пенсиите по ал. 1 се извършва, ако това е по-благоприятно за лицето.

Съобразно цитираната нормативна уредба и конкретно съдържанието на § 7е, ал. 1 ПЗР на КСО пенсионният орган законосъобразно е преизчислил от 25.12.2021 г. пенсията за осигурителен стаж и възраст на жалбоподателката, прилагайки нормативно определената тежест на осигурителния стаж във формулата за изчисляване по ал. 3 и по алгоритъма на чл. 70, ал. 1 КСО - спрямо сбора на осигурителния стаж без превръщане, каквото именно е изискването на § 7е, ал. 1 ПЗР на КСО.

В настоящия казус не е спорен зачетеният по отношение на жалбоподателката общ осигурителен стаж превърнат към трета категория в размер на 31 години 07 месеца 02 дни. Така определеният в § 7е, ал. 1 ПЗР на КСО процент 1,35% е приложен по отношение на процесния стаж и извършеното преизчисление е напълно съобразено с изискванията на § 7е, ал. 1 ПЗР на КСО, във връзка с чл. 70, ал. 1 КСО. Този извод се потвърждава и от заключението на вещото лице, според което механизмът на извършеното от административния орган преизчисление на пенсията е съобразен с изискванията на § 7е ПЗР на КСО.

Несподелима е обратната теза на процесуалния представител на жалбоподателката, обоснована с възражения за неотразяване на преизчисленията, извършени през 2018 г. и 2019 г. Същите се базират на неправилно тълкуване на закона. Анализът на разпоредбата на § 7е от ПЗР на КСО сочи, че преизчисляването на пенсиите на това основание, за разлика от осъвременяването им по чл. 100 от КСО, каквото последно е било извършено от 01.07.2021 г., не представлява увеличаване на стария размер на пенсията с посочените в жалбата проценти 2,364 % за 2017 г., 3,819% за 2018 г. и 5,7 % за 2019 г. Преизчисляването на пенсиите в коментирания хипотеза на § 7е ПЗР на КСО се изразява в ново изчисляване на първоначално определения размер на пенсията със законодателно установената, в случая 1,35%, по-висока тежест на зачетения осигурителен стаж, върху който се начисляват всички осъвременявания и преизчисления и индексации на пенсията, съобразно нормативната уредба, действаща от датата на отпускането на пенсията на жалбоподателя до 24.12.2021 г.

Видно от представените по делото разпореждания върху пенсията на г-жа Т. са приложени четири осъвременявания (за 2018 г., 2019 г., 2020 г. и 2021 г.), но не са приложени преизчисления за 2017 г., 2018 г. и 2019 г. Първото е било извършено на основание § 53, ал. 2 и ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г., като нормата е била изменена с § 3, т. 35 от ПЗР на Закона за бюджета на ДОО за 2018 г. (ДВ, бр. 99 от 12.12.2017 г., в сила от 1.01.2018 г.) и има следното съдържание: От 2017 г. до годината, в която процентът по чл. 70, ал. 1 достигне 1, 5, пенсиите не се осъвременяват по чл. 100. През 2018 г., освен преизчисляването на пенсиите по реда на § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. (в редакцията за 2018 г.), е предвидено и увеличение по реда на

новата за 2018 г. разпоредба на § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г., като този увеличен размер се съпоставя с размера, изчислен при преизчисляването по § 53, ал. 2 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. и на пенсионера се отпуска по-благоприятния от двата размера. Съгласно § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г., размерът на пенсията, определен по реда на ал. 2, се сравнява с размер, определен чрез увеличаване на пенсията от преди преизчисляването, т. е. към 30.06.2018 г., с процента по чл. 70, ал. 1, изречение трето от КСО или с други думи с процента на нарастване на процента за всяка година осигурителен стаж. Извършването на изчисления на размера на пенсията по реда на § 53, ал. 3 от ПЗР на ЗИДКСО/2015 г. не попада в обхвата на разпоредбата на § 7е ал. 2 от ПЗР на КСО, тъй като не представлява осъвременяване, преизчисление или индексация. Това следва и от използвания от законодателя термин, а именно "увеличение". По отношение на преизчислението направено през 2019 г. също не е извършвано осъвременяване на пенсията по реда на чл. 100 КСО, а е извършено двойно изчисляване на пенсиите, като по реда на § 7б ал. 2 от ПЗР на КСО техният размер към 30.06.2019 г. е увеличен с процент 5, 7 и по реда на § 7в ал. 1 от ПЗР на КСО размерът е преизчислен с по-висок процент за всяка година осигурителен стаж – 1, 2%, поради което важат направените по-горе изводи.

Доколкото приложимият при преизчисляване на пенсията ред, считано от 25.12.2021 г., е специалният по § 7е ПЗР на КСО и той предвижда замяна на процентите осигурителен стаж, приложими в предходните години, с процентите по чл. 70, ал. 1 КСО като база за изчисляване на пенсията, той изключва прилагането на алтернативния ред за осъвременяване по § 53, ал. 3 ПЗР на ЗИДКСО и § 7б ал. 2 ПЗР на КСО. В тази връзка извършеното преизчисление през горепосочените години се явява обективно неприложимо при извършеното с оспорваното разпореждане преизчисление, тъй като последното го "поглъща" поради определения с § 7е, ал. 2 ПЗР на КСО още по-висок процент на тежест на годините осигурителен стаж. Тезата на жалбоподателката се опровергава от наложилите се извод, че в § 53, ал. 3 и § 7б, ал. 2 ПЗР КСО не е предвидено общо увеличение със съответен процент на целия размер на пенсиите, т. е. не се прави всеобща индексация или осъвременяване на пенсиите, а се предоставя алтернатива на заложената формула на преизчисление, така че да се гарантира целеното през годините нарастване на пенсията. Поради това и преизчисленията по § 53, ал. 2 ПЗР на ЗИДКСО и по § 7в, ал. 2 ПЗР на КСО не могат да се "насложат" върху преизчислението по § 7е, ал. 2 ПЗР на КСО. В тази връзка не следва да се кредитира заключението на СИЕ, тъй като спорът е правен.

За пълнота и във връзка с възраженията на процесуалния представител на жалбоподателката в о.с.з. съдът намира за необходимо да посочи, че приетата разпоредба на § 7е КСО отразява точно волята на законодателя, изразена в мотиви към законопроекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване за 2021 г., внесен от МС на 30.07.2021 г. и Доклад № 46-153-02-8 на Комисия по бюджет и финанси от 07.09.2021 г. От дебатите по първо /26.08.2021 г./ и второ /09.09.2021 г. / гласуване на законопроекта, приет от 46-ото Народно събрание, е видно, че се поставя акцент именно върху годините за прослужено време, тоест върху осигурителния принос, като се увеличава тежестта на една година осигурителен стаж, променяйки коефициента във формулата за изчисление на пенсиите.

В обобщение съдът намира, че в настоящия случай пенсионният орган правилно е приложил разпоредбата на § 7е, ал. 2 ПЗР на КСО. Не са налице сочените в жалбата

основания за отмяна на Решение № 2153-21-35 и потвърденото с него Разпореждане № 21221472914, поради което жалбата на С. Д. Т. като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора и своевременно претендираното от процесуалния представител на ответника юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, такова се дължи в размер на 100 (сто) лева, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ. В отговор на противопоставянето на пълномощника на жалбоподателката съдът посочва, че задължаването на страната за разноски е обвързано от изхода на разрешението от съда правен спор, а не от социалния статус и имуществено състояние на загубилата делото страна.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на С. Д. Т. срещу Решение № 2153-21-35/11.02.2022 г. на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – С.-град, с което е оставено без уважение оспорването на Разпореждане № 21221472914 от 01.01.2022 г. на длъжностно лице по пенсионно осигуряване в ТП на НОИ – С.-град.

ОСЪЖДА С. Д. Т. с адрес в [населено място], [жк], [жилищен адрес] да заплати на Националния осигурителен институт юрисконсултско възнаграждение за настоящата инстанция в размер на 100,00 (сто) лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: